

Věříme, že se nám s Boží pomocí podaří nejen zajistit další financování, ale že také dáme příklad zodpovědného hospodaření podle sociální nauky církve, že s křesťanským přístupem k majetku a podnikání pomůžeme najít nový hospodářský model, o kterém mluví Svatý otec, když říká: „Ekonomický model, který převažoval v posledních desetiletích, usiloval o maximalizaci zisku a spotřeby z individualistického a egoistického pohledu, jenž hodnotil člověka jen z hlediska jeho schopnosti vyrovnávat se s požadavky soutěživosti. Avšak jiný pohled poukazuje na to, že pravého a trvalého úspěchu člověk dosahuje darováním sebe samého, svých intelektuálních schopností a své podnikavosti, jelikož udržitelný, a tedy autenticky lidský ekonomický rozvoj stojí na principu nezištnosti jako výrazu bratrství a logiky daru. Tvůrce míru... provozuje hospodářskou činnost pro obecné dobro, nasazuje se pro něco, co překračuje jeho vlastní zájem a co je ku prospěchu současných i budoucích generací. Tak zajišťuje nejen sebe, ale i důstojnou práci pro druhé a jejich budoucnost“ (Poselství ke Dni míru 2013).

Můžeme říct, že naše církev je už dnes společenství s největším počtem dobrovolníků, kteří s láskou pracují pro Boha, církve i společnost. Rozvíjení a prohlubování vztahu ke Kristu, který se celý daroval pro naši spásu, bude pak nejlepší zárukou životaschopnosti církve a její užitečnosti pro společnost, která čeká na svůj podíl na Božích darech, jimiž jsme zahrnováni.

Bratři a sestry, děkujeme vám za důvěru i odvahu ke spolupráci na náročné cestě, která je před námi. Prosíme také o vzájemnou modlitbu a každému z vás ze srdce žehnáme

Vaši biskupové

Převzato z Acta curiae Biskupství českobudějovického

Podpořme šíření víry v misiích

Papežská misijní díla v České republice prosí věřící, aby během Roku víry umožnili šíření víry v misiích podporou bohoslovců především v Zambii a Ugandě. Darem 40 Kč podpoříme studium jednoho bohoslovce na jeden den a dar 1250 Kč vystačí na měsíc studia. Na tento účel můžeme případně věnovat to, co našetříme během postní doby. Ti, kdo věnují finanční pomoc, se mohou zaregistrovat jako „dárci misíí“. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro odpočet z daní. Podrobnosti na toto téma naleznete také v Misijním kalendáři 2013 Zambijský bambus a na stejnojmenném DVD.

Více informací:

Papežská misijní díla, Špindlerův Mlýn 33,
543 51, tel.: 499 433 058, 604 838 882,
email: pmd@missio.cz, č. účtu: 72540444/2700,
variabilní symbol: 30.

Z Acta curiae Biskupství českobudějovického

Celodiecézní (a jiné) sbírky v roce 2012 – rekapitulace za celou českobudějovickou diecézi

V uplynulém roce (stav k 31. 12. 2012) se na níže uvedené sbírky celkem shromáždilo:

- ☐ sbírka na potřeby diecéze: 539.181,- Kč
- ☐ sbírka na Svatopetrský haléř: 645.350,- Kč
- ☐ sbírka na misie: 991.639,- Kč
- ☐ sbírka na bohoslovce: 563.672,- Kč
- ☐ sbírka na potřeby Diecézní charity: 506.573,- Kč
- ☐ na opravu katedrály 2,307.363,- Kč
- ☐ na beatifikaci 14-ti mučedníků 386.570,- Kč

Všem dárcům, kteří na tyto sbírky přispěli, a všem správcům farností, kteří sbírky ve svých farnostech organizovali a výtěžek zaslali na uvedené účely, patří upřímné: Pán Bůh zaplatí!

Z Acta curiae Biskupství českobudějovického

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 27. 2. 2013. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: **www.farnostrozmital.cz**

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 Ročník X

17. února 2013

Vážení bratři, vážené sestry!

Na začátku postní doby prožíváme odchod našeho papeže. Provázíme našeho odcházejícího pastýře modlitbou, ale modleme se též za papeže nového a za celou církev. A nemějme strach. Nechme se vést i následujícími Benediktovými slovy.

P. Jan Kuník

Katecheze Benedikta XVI. na gen. Audienci.

Drazí bratři a sestry, začínáme liturgickou dobu postní, čtyřicet dnů přípravy na slavení Velikonoc. Je to doba zvláštního úsilí na naší duchovní cestě. Číslo čtyřicet se v Písmu svatém vyskytuje několikrát. Odkazuje zvláště na čtyřicet let putování Izraele pouští. Bylo to dlouhé období formace Božího lidu, ale také dlouhé období stálého pokušení nevěrnosti smlouvě s Pánem. Čtyřicet dní trvala také pout' proroka Eliáše, než došel k Boží hoře Oreb, jakož i čas, který strávil na poušti Ježíš před zahájením svého veřejného působení a během něhož byl pokoušen ďáblem. V této katechezi bych se chtěl zastavit právě u tohoto momentu pozemského života Syna Božího, o kterém se bude tuto neděli číst v evangeliu.

Poušť, kam se Ježíš odebral, je především místem ticha a nouze, kde je člověk zbaven materiální opory a stojí před zásadními otázkami bytí, je nucen jít k podstatě a právě proto se může snadněji setkat s Bohem. Poušť je však také místem smrti, protože tam, kde není voda, není ani život; je místem samoty, kdy člověk více vnímá pokušení. Ježíš jde na poušť a je vystaven pokušení sejít z cesty vyznačené Bohem Otcem a vydat se na snadnější a světské stezky (srov. Lk 4,1-13). Bere tak na sebe naše pokušení, nese naši ubohost, aby přemohl Zlého a otevřel nám cestu k Bohu, cestu obrácení. Zamyslet se nad pokušeními, jimž byl Ježíš vystaven, je pro každého z nás pozváním k odpovědi na zásadní otázku: na čem opravdu záleží v mém životě? V prvním pokušení ďábel nabízí Ježíšovi, aby proměnil kámen na chléb, aby utišil hlad. Ježíš odpovídá, že člověk žije také chlebem, ale ne pouze chlebem. Bez odpovědi na hlad po pravdě, hlad po Bohu, nemůže být člověk spasen (srov. vv. 3-4). Ve druhém pokušení ďábel nabízí Ježíšovi cestu moci. Vede jej vzhůru a nabízí mu panování nad světem. Není to však cesta Boží: Ježíšovi je jasné, že svět nebude spasen světskou mocí, nýbrž mocí kříže, pokorou a láskou (srov. vv. 5-8). Ve třetím pokušení ďábel nabízí Ježíšovi, aby se vrhnul z vrcholu Jeruzalémského chrámu a nechal se zachránit Bohem a Jeho anděly, tedy aby vykonal něco senzačního, aby vystavil samotného Boha zkoušce. Odpovědí je, že Bůh není nějakým předmětem, jemuž klademe svoje podmínky, nýbrž Pánem veškerenstva (vv. 9-12). Co je jádrem všech třech pokušení, kterým je podroben Ježíš? Je to nabídka manipulovat Bohem, užívat jej pro vlastní zájmy, svoji slávu a svůj úspěch,

tedy v podstatě vlastně stanout na místě Božím, odstranit Boha ze svého života a jednat tak, aby se zdál zbytečným. Každý z nás by se tedy měl ptát: jaké místo má Bůh v mém životě? Je Pánem On anebo já?

Překonat pokušení podřizovat Boha sobě a svým zájmům anebo jej postavit do kouta a namísto toho se obrátit ke správnému pořadí priorit, klást Boha na první místo, je cesta, kterou se musí ubírat každý křesťan stále znovu. Výzvu k „obrácení“ uslyšíme během postní doby několikrát a znamená následovat Ježíše takovým způsobem, aby Jeho evangelium bylo konkrétním vodítkem života; znamená uznat, že jsme stvoření a závisíme na Bohu, na Jeho lásce, a jedině „ztrátou“ svého života v Něm můžeme jej získat.

Zkráceno. Převzato z <http://www.radiovaticana.cz>.

Benedikt XVI. se vzdává úřadu papeže

Benedikt XVI. se při konzistoři 10. 2. obrátil ke svolaným kardinálům s tímto prohlášením v latině: „Drazí bratři, svolal jsem tuto konzistoř nejenom kvůli třem kanonizacím, ale také proto, abych vám oznámil rozhodnutí velké důležitosti pro život církve. Po opakovaném zpytování vlastního svědomí jsem před Bohem došel k jistotě, že moje síly z důvodu pokročilého věku již nestačí na náležitě vykonávání petrovského úřadu. Jsem si dobře vědom, že tato služba pro svou duchovní povahu musí být konána nejenom činy a slovy, ale neméně také utrpením a modlitbou.

Nicméně, v dnešním rychle se měnícím světě zmítaném záležitostmi velkého významu pro život víry je pro řízení Petrovy bárky a hlásání evangelia zapotřebí také tělesných i duševních sil, kterých mi v posledních měsících ubylo natolik, že musím uznat svoji neschopnost spravovat úřad, který mi byl svěřen. Proto s vědomím závažnosti tohoto úkonu zcela svobodně prohlašuji, že se vzdávám služby římského biskupa, nástupce svatého Petra, kterou mne pověřili kardinálové 19. dubna 2005, takže od 28. února 2013 ve 20 hod. bude římský stolec, stolec svatého Petra uprázdněn a bude zapotřebí, aby ten, komu to přísluší, svolal konkláve, které zvolí nového papeže.

Drazí bratři, opravdu vám ze srdce děkuji za veškerou lásku a práci, s níž jste spolu se mnou nesli tíži mého úřadu, a prosím o odpuštění za všechny své nedostatky. Nyní, světujeme církev svatou péčí našeho Nejvyššího Pastýře, našeho Pána Ježíše Krista, a prosíme Jeho svatou Matku Marii, aby svou dobrotivou mateřskou přímluvou pomohla otcům kardinálům při volbě nového papeže. Pokud jde o mne, chci nadále z celého srdce svým životem oddaným modlitbě sloužit svaté církvi Boží.“

Ve Vatikánu dne 10. února 2013

Benedikt XVI.

Převzato z <http://www.radiovaticana.cz>. Více mj. na farních stránkách.

Benedikt XVI.: Děkuji za vaše sympatie

S pochopitelnými emocemi přijali dnes dopoledne věřící Benedikta XVI. na pravidelné střední audienci ve zcela zaplněné vatikánské audienční hale pro devět tisíc lidí. Svoji katechezi snad ani nemohl Benedikt XVI. začít jinak než krátkou reflexí svého pondělního oznámení. Již jeho první slova: „Jak všichni víte, rozhodl jsem se...“

byla přerušena bouřlivým aplausem přítomných, kteří Svatému otci projeví své city vyjadřující stejnou měrou smutek i vděčnost.

„Děkuji za vaše sympatie. Rozhodl jsem se odstoupit ze služby, kterou mi Pán svěřil 19. dubna 2005. Učinil jsem tak v plné svobodě pro dobro církve po dlouhé modlitbě a zpytování svého svědomí před Bohem, vědom si dobře závažnosti takového kroku, ale stejně tak i toho, že již nejsem s to plnit petrovskou službu takovou silou, jakou si tato služba žádá. Oporou a světlem je mi jistota, že církev je Kristova a Ten jí nikdy neodejme svoje

vedení a svou péči. Děkuji všem za lásku a modlitbu, s níž jste mne provázeli. Děkuji. Cítil jsem v těchto pro mne nelehkých dnech téměř fyzicky sílu modlitby, kterou mi přináší láska církve, vaše modlitba. Modlete se nadále za mne, za církev a za budoucího papeže. Pán nás povede.“

Po tomto úvodu pak Benedikt XVI. přešel k samotné katechezi, která se týkala Ježíšova pokušení na poušti, o kterém pojednávalo úvodní čtení dnešní generální audiencie z Lukášova evangelia (4, 1-4). V samotném závěru katecheze papež řekl:

„V této postní době Roku víry obnovme svoje úsilí kráčet cestou obrácení, abychom překonali tendenci uzavřít se v sobě samých a namísto toho dát prostor Bohu a dívat se na každodenní realitu Jeho očima. Mohli bychom říci, že alternativa mezi uzavřeností v našem sobectví a otevřeností k lásce Boha i druhých, odpovídá alternativě Ježíšových pokušení. Je to alternativa mezi lidskou mocí a láskou Kříže, mezi vykoupením viděným pouze v materiálním blahobytu a vykoupením jakožto dílem Boha, kterému dáváme ve svém životě primát. Obrátit se, znamená neuzavřít se do hledání vlastního úspěchu, vlastní prestiže a vlastního postavení, ale jednat tak, aby každý den v malých věcech byla pravda, víra v Boha a láska tím nejdůležitějším.“

Převzato z <http://www.radiovaticana.cz>.

Zprávy z domova

Pastýřský list biskupů k majetkovému narovnání

Bratři a sestry, milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista (srov. Ef 1,2).

Na začátku roku 2013, kdy začal platit zákon o majetkovém narovnání, vás chceme seznámit s širším pohledem na tuto skutečnost. Podle sdělovacích prostředků můžeme vypadat jako ti, kteří touží po majetku. Odpůrci nám vytýkají, že zrazujeme Kristovu chudobu. Někteří se ptáte, jestli bychom se neměli raději všeho majetku vzdát v duchu evangelia, které říká: „Kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty“ (Lk 6,29). Tento zákon se však netýká jen restitucí, i když se mu tak říká. Je především o nezávislosti a novém způsobu financování církvi.

Z čeho žila církev před komunismem? Především z vlastního majetku a ze státních peněz tam, kde vykonávala službu pro stát, například vedení matrik a výuka ve školách. Významný podíl na platech kněží a opravách kostelů měli takzvaní patroni, kteří za to, že významně přispívali, mohli spolurozhodovat o umístění kněží.

Komunistický režim zabral církevní majetek i patronátní práva. Zavázal se platit provoz církve, ve skutečnosti však hradil prakticky pouze platy duchovních, které byly nízké. Hlavně však v duchu totalitního myšlení zavedl udělování státního souhlasu kněžím k výkonu jejich služby. Komu ho nedal, ten jako kněz nesměl působit. Takoví kněží pracovali v továrnách. Kněžská služba bez dovolení státu se považovala za trestný čin. Dobré kněze pustili většinou jen do bezvýznamných farností. Měli silný nástroj na ovládnutí církve.

Po pádu komunismu byl v roce 1990 zrušen státní dozor nad církvemi a zablokovan bývalý církevní majetek s příslibem, že se brzy vyřeší i financování církvi. Během 20 let jednání byly předloženy různé návrhy. Někteří politici chtěli blokovaný majetek dát do veřejného fondu, který by spolu s církví spravoval stát, aby mohl dále církev ovládat. Toto řešení by bylo pokračováním státního dozoru nad církvemi a církve by navíc nedokázaly uhlídat, aby prostředky z fondu nebyly odvedeny jinam, jak se už v minulosti stalo u jiných fondů kontrolovaných státem.

V rámci předchozích jednání o určení daní či daňových asignací dospěly jak stát, tak církev k názoru, že ani toto navrhované řešení není pro žádnou stranu výhodné.

Před pěti lety jsme se dohodli s vládou, že nám za zabraný majetek vyplatí finanční náhradu a nechá nás samostatně hospodařit, abychom si vydělali na svůj provoz. Bylo dokázáno, že jednáme se státem velkoryse a žádáme méně, než je spravedlivé. Dohodli jsme se se všemi církvemi financovanými ze státního rozpočtu, že jim necháme takový podíl, aby mohly žít jako dosud. Tehdy ovšem levice zákon zablokovala. Nyní platí zákon, v němž se finanční náhrada zmenšila o tu část, která bude vydána naturálně, a zkrátilo se také přechodné období.

Církev nezbohatne, jak si někteří myslí. Přibude nám starostí a budeme žít ještě skromněji než dnes, ale budeme svobodní. Poneseme velkou zodpovědnost, ale nepochybujeme o tom, že mezi věřícími je dost poctivých a zdatných odborníků, kteří nám pomohou. Diecéze budou spolupracovat v rámci České biskupské konference, ale každá bude hospodařit samostatně a všechny budou počítat s aktivním zapojením farností, které ponesou svůj podíl nejen na financování provozu, ale i na platech kněží.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 18. února do 3. března 2013			
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	Starý Rožmitál filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Ostatní
Pondělí	18. 2.		mše sv. není		
Úterý	19. 2.		17,00 Za Bohumila Matouška		
Středa	20. 2.		17,00 Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící		18,00 modlitební skupina Společenské centrum
Čtvrtek	21. 2.		8,30 Za nemocného Františka Lifku z Radomyšle		
Pátek	22. 2.		17,30 Křížová cesta 18,00 Za Annu a Josefa Hulmanovy a celý rod		
Sobota	23. 2.		18,00 Za Zdeňka, Terezu a Kláru		
Neděle	24. 2.	2. neděle postní 7,45 Křížová cesta 8,15 mše svatá s dětmi bez intence		10,00 mše svatá	
Pondělí	25. 2.		mše sv. není		
Úterý	26. 2.		17,00 bez intence		
Středa	27. 2.		17,00 bez intence		18,00 biblická hodina Společenské centrum
Čtvrtek	28. 2.		8,30 Za Jindřicha Stehlíka, sestru, 2 švagry a rodiče z obojí strany		
Pátek	1. 3.		17,30 Křížová cesta 18,00 Za Zdeňka, Terezu a Kláru		
Sobota	2. 3.		18,00 bez intence		
Neděle	3. 3.	3. neděle postní 7,45 Křížová cesta 8,15 Za Marii a Josefa Tolmovy, Marii a Karla Kloudovy		10,00 mše svatá	

Poznámky:

Křížová cesta každý pátek a každou neděli 30 minut před začátkem bohoslužby.

Farní turnaj ve stolním tenise v sobotu 23. 2. 2013 od 8,30 v Malé tělocvičně ZŠ v Rožmitále. Vizte, prosím, plakát.

Schůzka farní rady 5. 3. 2013 od 18,00 na faře.

Farní turnaj ve stolním tenise

Turnaj je určen pro všechny věkové kategorie.

s sebou: pokud možno vlastní páčku
obuv do tělocvičny

organizace turnaje / rozhodčí: Radko Štefan jr.

časový rozpis

8:30 - 8:50 prezentace účastníků, rozehrání

8:50 rozlosování pořadí

9:00 zahájení turnaje

Kdy: sobota 23.2.2013

**Kde: malá tělocvična ZŠ J.J.Ryby
v Rožmitále p.Tř.**